

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 212.543 van 7 april 2011
in de zaak A. 197.448/VII-37.872.**

In zake : Lidwina SERRY
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Geert Ampe
 kantoor houdend te 8400 Oostende
 Kerkstraat 8, bus 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
 regering
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Filip Vincke
 kantoor houdend te 8580 Avelgem
 Kasteelstraat 13
 bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen de partijen :

 1. Lucrèce TYTGAT
 2. Anne-Marie SPRIET
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Philippe Van Wesemael
 kantoor houdend te 1050 Brussel
 Louizalaan 137, bus 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 17 augustus 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 6 juli 2010 waarbij de beroepen aangetekend tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 2 juli 2009, houdende het gedeeltelijk verlenen aan Lidwina Serry van de milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van een gemengde

veehouderij, gelegen aan de Oude Heirbaan 190 te Deinze, gegrond worden verklaard, de beroepen beslissing wordt opgeheven en de gevraagde vergunning wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 210.533 van 20 januari 2011 werden de verzoeken van Lucrèce Tytgat en Anne-Marie Spriet tot tussenkomst ingewilligd, zijn de debatten heropend, werd de zaak verwezen naar de gewone rechtspleging en werd het door de auditeur-generaal aan te stellen lid van het auditoraat gelast met het onderzoek van de vordering tot schorsing.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 maart 2011.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Vincent Christiaens, die loco advocaat Geert Ampe verschijnt voor de verzoekster, advocaat Filip Vincke, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Mathieu Malfait, die loco advocaat Philippe Van Wesemael verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekster exploiteert een veehouderij aan de Oude Heirbaan in Deinze. De lopende vergunning werd op 1 maart 1990 voor een termijn van 20 jaar verleend aan een vorige exploitant voor het houden van 1.700 mestvarkens en voor de opslag van 1.404 m³ dierlijke mest.

Op 18 oktober 1996 heeft de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen akte genomen van de overname van de exploitatie door de verzoekster.

3.2. De inrichting ligt deels in woongebied met landelijk karakter en deels in agrarisch gebied.

De varkens worden gehouden in vijf stallen. De twee oudste ervan liggen in woongebied met landelijk karakter. De andere stallen zijn gelegen in het agrarisch gebied.

In de omgeving staan woningen, een 20-tal in een straal van 100 meter rond de inrichting.

3.3. Op 2 januari 2009 dient de verzoekster een aanvraag in voor hernieuwing van de milieuvergunning.

3.4. Tijdens het openbaar onderzoek worden er 81 bezwaren ingediend.

3.5. Tijdens de zitting van de Provinciale Milieuvergunningscommissie laat de verzoekster weten dat zij, nu zij de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, nog drie jaar wenst verder te exploiteren. Zij is bereid om de exploitatie van de twee oudste stallen stop te zetten, en nog enkel de drie andere stallen te gebruiken. Gelet op de korte duur van

de verdere exploitatie, acht zij het voor die stallen niet haalbaar om nog te investeren in mechanische verluchting ter beperking van geurhinder.

3.6. Op 2 juli 2009 verleent de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen een milieuvergunning voor het verder houden van 1.388 varkens in de drie stallen die gelegen zijn in agrarisch gebied, voor een termijn van drie jaar vanaf de datum van de beslissing. Er worden bijzondere vergunningsvoorwaarden opgelegd waaronder de onmiddellijke buiten gebruik stelling van de twee oudste stallen.

3.7. Er worden een aantal administratieve beroepen ingediend.

3.8. Daarop adviseren de Vlaamse Milieumaatschappij en de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid gunstig.

De afdeling Milieuvergunningen adviseert ongunstig en de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie ten slotte adviseert om de door de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen verleende vergunning te bevestigen, op grond van volgende overwegingen :

"Overwegende dat de 3 toegestane varkensstallen (stal 3, 5 en 6) enkel voorzien zijn van natuurlijke verluchting (muuropeningen en nok); dat deze best gemoderniseerd zouden worden en minimaal uitgerust zouden worden met een mechanisch verluchtingssysteem met verticale uitstoot > 0,5 meter boven de nok, gezien de nabije ligging van woningen in woongebied met landelijk karakter (ongeveer 20 woningen in een straal van 100 m) en de overheersende zuidwesten-wind naar het centrum Gottem (eerder lintbebouwing); dat de dichtste woningen gelegen zijn op ongeveer 50 meter van de in eerste aanleg vergunde stal 3;

Overwegende dat er een klachtenhistoriek aangaande geur genoteerd werd bij zowel de gemeente als de afdeling Milieu-inspectie van LNE (sinds 1995 reeds geurklachten); dat in eerste aanleg verschillende plaatsbezoeken werden uitgevoerd door zowel de milieuambtenaar en de milieudeskundige van de stad Deinze, als de provinciale milieudeskundige; dat de stallen 2 en 4 slechts sinds 18 september 2009 leeg staan volgens de exploitante (weigering eerste aanleg); dat er met andere woorden nog geen wijziging in de geurwaarnemingen kon vastgesteld worden gedurende de warmste maanden van het jaar; dat de exploitante bij plaatsbezoek van een vertegenwoordiger van de afdeling

Milieuvergunningen aangeeft geen vaste ventilatoren te wensen te installeren gezien de hoge kostprijs (reeds aangegeven in eerste aanleg); dat de exploitante aangeeft het bedrijf niet te wensen te moderniseren voor overname, gezien de moeilijke ligging nabij woningen; dat door het buiten gebruik stellen van de varkensstallen die het dichtst gelegen zijn bij de woningen, de grootste geurhinder zal verholpen zijn; dat de dichtste woningen gelegen zijn in woongebied met landelijk karakter waardoor de tolerantie iets groter moet zijn; dat door het buiten gebruik stellen van de 2 voormelde stallen en het opleggen van een beperkte termijn er een uitdoofscenario opgelegd wordt; dat dit aanvaardbaar moet zijn voor de omgeving (...)"

3.9. Op 6 juli 2010 wordt de bestreden beslissing genomen : de vergunning wordt geweigerd.

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van het bestreden besluit kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

5. Met betrekking tot de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zet de verzoekster uiteen wat volgt :

"(...) Het gewraakte besluit heeft tot gevolg dat verzoekende partij meteen in de onmogelijkheid wordt gebracht haar landbouwbedrijf nog verder te exploiteren, zodat zij, als het ware van de ene op de andere dag, niet alleen de facto haar inkomen en haar vermogen heeft verloren, maar zich daarenboven in een illegale toestand bevindt, waaraan alleen een einde kan worden gemaakt door het creëren van een onomkeerbare toestand, met name de feitelijke stopzetting van het bedrijf, in afwachting van de uitspraak nopens de vordering tot nietigverklaring.

Eén en ander is in casu des te erger in de wetenschap dat verzoekende partij hoe dan ook slechts een hernieuwing benaarstigde voor een zekere termijn, in casu tot 2 juli 2012.

(...) Het bestreden besluit brengt verzoekende partij in een volstrekt onmogelijke situatie:

- enerzijds stelt zij zich bloot aan strafrechtelijke vervolging wanneer de

exploitatie wordt voor(t)gezet;

- een voorlopige stopzetting van de exploitatie kan anderzijds niet worden overwogen, zodat dit onherroepelijk een definitieve stopzetting zou zijn;
- omgekeerd is een stopzetting op heden onmogelijk, nu verzoekster niet alleen totaal zonder inkomsten zou komen te vallen, doch daarenboven dreigt zij alsdan haar volledige vermogen, in casu het landbouwbedrijf, onherroepelijk te verliezen.

(...) Verzoekende partij is in dat opzicht zo vrij er nogmaals aan te herinneren dat zij de hernieuwing van de vergunning had benaarstigd, binnen het kader van een uitdoofoperatie, waarbij haar activiteiten enerzijds werden verminderd (met de sluiting van de geurhinderende stallen 2 & 4), en verder de rest van de exploitatie zou worden voortgezet, teneinde zich te verzekeren van een menswaardig inkomen, rekeninghoudend met het feit dat verzoekende partij geen aanspraak kan maken op een volwaardig pensioen.

Op een tijdstip dat alle overheden oproepen dat elke burger zo lang als mogelijk economisch actief zou blijven, is het dan ook méér dan een kaakslag te moeten worden geconfronteerd met een besluit van de Minister, die de verzoekende partij terzake het gras onder de voeten wegmaait, en de verzoekende partij aldus veroordeelt, niet alleen om 100 % ten laste te komen van de maatschappij (door het aanvragen van een pensioen), maar daarenboven tot het leiden van een mensonwaardig bestaan, nu verzoekende partij niet eens aanspraak kan maken op een pensioen ter hoogte van het bestaansminimum.

Het is evenzeer kenschetsend voor het totaal gebrek aan redelijkheid en zorgvuldigheid in hoofde van het Ministerieel Besluit, dat de wil van verzoekende partij om voor zichzelf in te staan, en haar economische zekerheden terzake, worden opgeofferd ... aan de mogelijkheid dat men in de buurt misschien ooit nog eens geurhinder zou kunnen hebben - onafgezien het feitelijk gegeven dat de Minister zich niet eens de moeite heeft getroost terzake de geëigende vaststellingen te doen, niettegenstaande dezelfde Minister zich nochtans ruimschoots de tijd heeft toegemeten om dit te doen, had hij dit al willen doen. Het nadeel dat verzoekende partij dreigt te lijden, ingevolge het Besluit van de Minister, is dan ook zowel enorm, als volstrekt onherstelbaar - behoudens indien gewraakte beslissing effectief wordt geschorst.

Verzoekende partij is dan ook van oordeel dat de schorsing van de beslissing zich stellig opdringt, temeer de middelen tot nietigverklaring kennelijk gegrond zijn".

6. De verwerende partij antwoordt in essentie dat aangezien het de bedoeling was dat de verzoekster binnen de drie jaren haar activiteiten zou stopzetten, het door haar ingeroepen nadeel slechts een tijdelijk nadeel zou zijn.

Beoordeling

7. Artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen.

Artikel 8, 3°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat het enig verzoekschrift houdende een vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen". Uit deze bepalingen volgt dat een verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden.

Uit de uiteenzetting van de verzoekster kan de Raad van State afleiden dat de verzoekster aanvoert dat zij door de bestreden beslissing haar activiteiten zal moeten stopzetten waardoor zij zonder inkomen zal vallen. Zij roept bijgevolg in hoofdzaak een financieel nadeel in.

Een financieel nadeel is in de regel niet moeilijk te herstellen na een gebeurlijke annulatie, tenzij wordt aangetoond dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van een beslissing een verzoeker of zijn familie in een dermate precaire situatie zou brengen dat alleen een schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging soelaas zou kunnen bieden. Zulks dient op een duidelijke en concrete wijze aangetoond te worden.

De verzoekster blijft in gebreke enig cijfermatig gegeven bij te brengen omtrent eventuele financiële verliezen die zij ingevolge het stopzetten van haar activiteit zou kunnen lijden. Zij gewaagt alleen van het feit dat zij zonder inkomsten zou vallen. Dit beduidt op zich niet dat haar toestand alsdan dermate behartenswaardig en daarbij bijna onomkeerbaar zou worden dat alleen een schorsing van de bestreden beslissing hieraan zou kunnen verhelpen.

De verzoekster stelt immers dat zij hoe dan ook haar activiteiten zou stopzetten tegen 2 juli 2012 en inmiddels is die datum merkbaar nader gekomen, zodat de door haar aangevoerde inkomstenderving beperkt blijft. Zij duidt in dat verband ook niet aan wat de vereffening zou kunnen opbrengen, terwijl de Raad van State ook in het ongewisse blijft over de vraag of zij al dan niet eigenaar is van het erf waarop zij haar activiteiten uitoefent.

De verzoekster maakt bijgevolg niet aannemelijk dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing haar in een preciaire toestand zal brengen.

Haar uiteenzetting bevat geen concrete en precieze gegevens waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

8. Er is niet voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeven april tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin